

Beklaagd van:

te : op hiernavermelde data:

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, de eerste en de tweede, als mede-eigenaars, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht hebben gegeven,

op het onroerend goed gelegen te

gekadaastreerd als

eigendom van eerste en tweede verdachte,

de hiernavermelde werken in art. 44 omschreven, in casu:

I. stal met afmetingen 105 x 16 à 18 x 6,60 m) in metalen gebinte, prefab betonelementen en golfplaten dak:

A. tussen 1 januari 1993 en 1 augustus 1993 te hebben uitgevoerd

B. tussen 1 augustus 1993 en heden te hebben instandgehouden.

II. woning bestaande uit kelder, gelijkvloers en verdieping:

tussen 1 mei 1988 en heden te hebben instandgehouden.

De ondergetekende Procureur des Konings bevestigt dat de naam, voornamen, plaats en datum van geboorte van hogervermelde eigenaars gelijkvormig zijn met de Registers van de Burgerlijke Stand - Registers van de Bevolking.

De dagvaarding werd overgeschreven met vermelding:
Nr. te hypotheekkantoor op
20.5.1997, Kosten 833 BEF.
Get. De Hypotheekbewaarder

het onroerend goed toebehorend aan
krachtens een akte
van aankoop ontvangen op 30.7.1987, door
notaris te

* * *

Gelet op het hoger beroep ingesteld op 3 juni 2004
door het Openbaar Ministerie tegen alle
schikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1
rechter op 21 mei 2004 door de correctionele
rechtbank van Tongeren, dewelke als volgt heeft
beslist:

Verklaart de strafvordering opzichtens beide
beklaagden vervallen wat betreft het feit sub IB
(instandhouding legkippenstal);

Verklaart de eerste beklaagde plichtig aan de
feiten sub IA (uitvoering onvergunde stal) en II
(instandhouding woning);

Verwijst voor de bestrafing naar de straf die
reeds uitgesproken is in het in kracht van
gewijsde getreden vonnis van deze Rechtbank van 2
mei 1997;

Verklaart tweede beklaagde
plichtig aan de haar ten laste gelegde feiten sub
IA en II en veroordeelt haar voor deze feiten
samen tot een geldboete van 100 € euro, verhoogd
met 40 opdecimen (x 5) en gebracht op 500 € euro
of een vervangende gevangenisstraf van één maand;

Verplicht beklaagden tevens elk tot betaling van
een bedrag van 10 EUR, vermeerderd met 45
opdecimes en alzo gebracht op 55 EUR, bij wijze
van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder
Fonds tot hulp aan de slachtoffers van
opzettelijke gewelddaden;

Legt aan beklaagden een vergoeding op van 25 EUR;

Veroordeelt beide beklaagden elk tot de helft van
de strafkosten van het geding, deze in totaal
begroot op 68,00 euro;

Wijst de herstellvordering tot afbraak van de legkippenstal als ongegrond af;

Verklaart de herstellvordering tot betaling van een meerwaarde wat betreft de instandhouding van de woning gegrond;

Veroordeelt beklaagden tot betaling van een meerwaarde begroot op 32.177,57 EUR;

Zegt dat, van zodra dit vonnis kracht van gewijsde bekomen heeft, de griffier een uittreksel van dit vonnis dat de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van beklaagden bevat alsook de vermelding van de rechtbank waardoor het vonnis is gewezen, ter hand zal gesteld worden van de Hypotheekbewaarder om melding ervan te maken in de rand van inschrijving waarin reeds melding werd gemaakt van de dagvaarding;

Ondergetekende griffier bevestigt dat de identiteit van de beklaagden overeenstemt met het uittreksel uit de akten van de burgerlijke stand en uit het bevolkingsregister;

* * *

I. Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagden worden gehoord in hun middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. advocaat bij de balie van

De neergelegde conclusie wordt in het beraad betrokken.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

Het hoger beroep, regelmatig naar vorm en termijn, is ontvankelijk.

Ontvankelijkheid van de strafvordering

De strafvordering m.b.t. het oprichtingsmisdrijf sub I A is vervallen door verjaring.

Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dient de datumomschrijving der feiten heromschreven te worden als volgt:

voor I B: "van 1 augustus 1993 tot 24 april 1997, datum van het bevel tot dagvaarding"

voor II: "van 1 mei 1988 tot 24 april 1997, datum van het bevel tot dagvaarding"

en wordt de feitenomschrijving bovendien geactualiseerd zoals door het openbaar Ministerie op 8 november 2005 aan beklaagden schriftelijk ter kennis gebracht, namelijk door toevoeging van de woorden:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003".

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagden werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, blijkt dat voor de feiten van instandhouding voorzien onder I B en II, zoals aangepast, geen strafsanctie meer geldt nu de inbreukmakende constructies gelegen zijn in agrarisch gebied volgens het gewestplan goedgekeurd bij K.B. van 1 september 1980, zijnde een niet ruimtelijk kwetsbaar gebied.

M.b.t. de herstellvordering

2. Gezien de inbreukmakende constructies gelegen zijn in agrarisch gebied, zijnde een niet ruimtelijk kwetsbaar gebied (en derhalve voor de

instandhouding van deze wederrechtelijke constructies geen strafsanctie meer geldt), en gezien de evolutie in de rechtspraak, acht het Hof het wenselijk om, vooraleer verder recht te doen, de zaak voor eensluidend advies voor te leggen aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, op grond van art. 198 bis DRO.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 186, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7 strafwetboek
- 146, 198bis van het decreet van 18 mei 1999
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Actualiseert de feitenomschrijving en past de datumomschrijving der feiten sub I B en II aan zoals hiervoor gezegd (pagina 5);

Stelt vast dat de verjaring der strafvordering is ingetreden voor de feiten sub I A;

Stelt vast dat er voor de feiten van instandhouding voorzien onder I B en II geen strafsanctie geldt;

Ontslaat beklaagden desbetreffend van alle rechtsvervolging;

Vooraleer verder recht te doen m.b.t. de herstellvordering;

Legt de vordering voor eensluidend advies voor aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, op grond van art. 198 bis DRO en beveelt een heropening der debatten op de terechtzitting van woensdag 15 november 2006 om 10 uur;

Laat de kosten in beide aanleggen gerezen op de strafvordering ten laste van de Staat;

Houdt de beslissing over de kosten met betrekking tot de herstellvordering aan.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
ZEVENTIEN MEI TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier